

Dromen van Rio en een bouwkot

Door Jeannine Hermans

Zaterdag 24 januari 2004 - ROOSENDAAL - Rio de Janeiro en Nice wél, Bergen op Zoom níet. Na 33 jaar dromen de bouwers van stichting De Kurketrekkers nog steeds van steden waar ze graag eens in de optocht willen meerijden.



Een paar Kurketrekkers, met in hun midden ontwerper Ronny Gomis en uiterst rechts, bijna oud-voorzitter Carlo Hermans. (Foto Visumar)

Ze zijn met afstand nog steeds de meest succesvolle bouwclub van Roosendaal. Maar de concurrenten komen steeds dichterbij. Een aantal van die concurrerende wagens wordt nota bene pal onder de neus van de Kurketrekkers gebouwd. Want de gigantische loods langs het water van de Vliet herbergt niet alleen de club van oprichter Roger Liebau en voorzitter Carlo Hermans. Ook Meej Veul Leut, de Kaaipuiten, de Baargse Baon en de Stichting Carnaval werken er aan hun creaties.

Ze kunnen er niet mee zitten. „Integendeel, niks leuker dan gezonde concurrentie.“

Natuurlijk moet de wagen in dit jubileumjaar mooier en grootser worden dan ooit tevoren. Het ontwerp is van Ronny Gomis, een volleerde pupil van vaste ontwerper Jeffrey Zaggers. Maar die is druk bezig met zijn studie animatie en dus mocht de jonge student publicitaire vormgeving zelfstandig aan de slag. „Ze houden zich goed aan het ontwerp“, knikt hij tevreden.

De Kurketrekkers en hun groene kielen zijn bekend. „Groen stond voor jong, hoop en liefde“, zegt Liebau. Het begon allemaal bij hem thuis. Daar deed Roger mee in een familiebouwgroep, tot hij het in 1971 samen met zijn maten Anton Baaijens en Anjo Jongenelis tijd vond voor een eigen club. „Ons moeder verzon de naam ‘Kurketrekkers’ tussen de soep en de aardappels. Het had net zo goed wat anders kunnen zijn.“

Een paar jaar later meldden zich Carlo Hermans, Dave van Oorschot en Willy Nijssen en

langzaam groeide de bouwclub uit tot achttien mannen. Sinds dit jaar is er ook één vrouw. „Mariëtte Nijssen, nazaat van Willy.“ Het papier-maché maakte lang geleden al plaats voor polyester. „We hadden de wagen verhuurd aan Made. Die lieten hem onbewaakt buitenstaan en toen is hij compleet vernield. Daarna zijn we op het veel duurzamer polyester overgestapt.“

Ondertussen volgde de ene verhuizing na de andere, want een echt gemeentelijk bouwkot, zoals in Bergen, dat is er nog steeds niet. „Als elke keer dat ons een bouwloods werd beloofd, er ook daadwerkelijk eentje was gekomen, dan was Roosendaal nou te klein geweest. Misschien zou de stichting eens daadkrachtiger moeten zijn.“

Toch weerhield dat de mannen er niet van om ieder jaar opnieuw de eerste prijs in de wacht te slepen. Als een soort van ontlading reed de wagen de volgende dag dan in Essen. „Daar hebben we onze mooiste herinneringen aan. Al die dansmariekes, die net zo hard als wij jenever dronken.“

Na elf jaar Roger, elf jaar Martien Bruijns (prins Mart) neemt nu Carlo na elf jaar afscheid als voorzitter.

Dat gebeurt tijdens een groots opgezette receptie voor iedereen op zondagmiddag 1 februari in de bouwloods. De felicitaties komen nu al binnen, zoals van oud-wethouder Conny Kerkhof-Mos.

„We hebben nooit zó dicht bij een echte bouwloods gezeten als toen zij wethouder was“, klinkt het even weemoedig. Dan gaan ze, meezingend met hun eigen net uitgebrachte cd, weer aan de slag. De tijd dringt.